

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1086

гр. София, 07.10.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ в закрито заседание на седми октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Мирослав Г. Георгиев
Кристина Гюрова

като разгледа докладваното от Мирослав Г. Георгиев Въззивно частно наказателно дело № 20211100603191 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 8 вр. ал. 7 НПК.

Образувано е по частна жалба на адвокат Й. - служебен защитник на обвиняемия Од. Л. В. против определение на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение 23 с-в от 29.03.2021 г. по НЧД № 3331/2021 г., с което е отменено постановление на Софийска районна прокуратура /СРП/ от 08.02.2021г., за прекратяване на наказателното производство по д.п. № 2294/2020 г. по описа на 2 РУ-СДВР, пр. пр. № 42012/2020 г. по описа на СРП.

С жалбата се иска отмяна на определението и потвърждаване на постановлението на СРП. Сочи се, че прекратителното постановление на прокурора е резултат от липсата на доказателства за извършено престъпление по чл. 149 НК или каквото и да било друго престъпно деяние, включително такова по чл. 155б НК, противно на заявеното в определението на първия съд.

Софийски градски съд, като взе предвид доводите и възраженията на жалбоподателя, доказателствата по делото и, като извърши цялостна служебна проверка на атакуваното определение, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срок от правоимащ субект.

Досъдебното производство е водено срещу неизвестен извършител за това, че на 15.09.2021 г., в гр. София, ж.к. „Свобода“ е извършил действия /опипал влагалището ѝ/ с цел да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на лице, ненавършило 14 годишна възраст – В.К.В., с ЕГН: *****, явяващо се престъпление по чл. 149, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 НК. Като обвиняем е привлечен Од. Л. В. за това, че на 15.09.2020 г. около 14:30 часа в гр. София, ж.к. „*****, извършил действие с цел да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление по отношение на лице, ненавършило 14 годишна възраст /В.К.В./, на седем години – галил я по половия орган – престъпление по чл. 149, ал. 1 НК.

С постановление от 08.02.2021 г. СРП е прекратила наказателното производство, позовавайки се на показанията на пострадалата, приемайки за установено, че обвиняемият е казал на последната да си свали гащите и само я погледнал, но без да извършва каквито и да било действия с нея, с цел да възбуди и удовлетвори полово желание без съвкупление. Обективизиран е и извод, че деянието се явява несъставомерно, поради това, че целта на дееца /да се възбуди и да бъде полово удовлетворен/ не е постигната, доколкото обвиняемият изобщо не е докосвал пострадалата, опипвайки влагалището ѝ.

По жалба от пострадалото лице чрез законния ѝ представител било образувано НЧД № 3331/2021 г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав, който е приел, че в постановлението не се сочи каква е приетата от прокурора фактическа обстановка, липсва обсъждане на събраните по делото доказателства, което е нужно, предвид наличието на противоречиви такива и. Посочено е, че не е изследвано има ли извършено друго престъпление, като например такова по чл. 155б НК. Районният съд е счел и има неяснота във волята на прокурора относно това дали приема, че деянието не е извършено или същото е несъставомерно и, че фактите по делото не са изяснени във възможния им обем.

При така установеното, въззивният съд намери от правна страна следното:

Първоинстанционният съд е изпълнил прецизно задълженията си по чл. 243, ал. 5 НПК да провери обосноваността и законосъобразността на обжалваното пред него постановление.

Обосновано районният съд е констатирал, че липсват мотиви в обжалвания прокурорски акт. Това е така, тъй като в същия липсва възприетата от прокурора фактическа обстановка, не е налице и анализ на събрания по делото доказателствен материал. Представителят на СРП не е разгледал събраните по делото доказателства, което е било нужно, тъй като са налице противоречия между събраните такива /показанията на пострадалото лице и показанията на другите свидетели. Той е обосновал извода си единствено с показанията на малолетния свидетел, без да посочи защо кредитира тях, а не противоречащите им други гласни доказателства. Въззивният съд, подобно на първостепенния намира, че в случая е особено наложителна обстойна и аналитична оценка на показанията на малолетната св. В. при отчитане спецификата на нейните психо-физически и възрастови характеристики в контекста, както на изминалия период от инкриминираното събитие, така и на заключението на експертите относно годността за свидетелстване и възможността да дава правилни показания за протеклото събитие. Също така, основателно първоинстанционният съд е разкритикувал липсата на изразени в постановлението за прекратяване на наказателното производство анализ, оценка и внимание по отношение на показанията на св. Г.. Прокурорът изобщо е оставил без коментар показанията на този свидетел, в които обаче противно на показанията на пострадалата се съдържат данни за съобщени от последната обстоятелства на извършени конкретни действия от страна на обвиняемото лице, които могат да бъдат квалифицирани като блудствени такива. В постановлението за прекратяване, прокурорът изобщо не е констатирал и не е обсъдил това противоречие в показанията на двете свидетелки и не е посочил защо е дал вяра на показанията на св. В.. Дори и прокурорът да не е кредитирал показанията на св. Г., същият е длъжен да посочи това обстоятелство, както и причините, поради които не им е дал вяра. Длъжен е също така да ги подложи на критичен анализ, да ги съпостави с показанията на пострадалата, доколкото предвид характера им на производни доказателства, същите е допустимо да бъдат използвани като средство за разкриване на първични доказателства, да служат за проверка на последните

или ги заменят при недостъпност на първичните фактически данни, и ако ги намери за недостоверни /респективно за обективни/, аргументирано да обоснове това свое становище. В този аспект следва да се оценят и отношенията между св. Г. и обвиняемия, налице ли са, предхождащи инкриминираното събитие вражда, неразбирателство и конфликти, провокиращи злонамереност, заинтересованост и предубеденост. Без внимание са останали и показанията на родителите на пострадалото лице. Предвид това, въззивната инстанция намира, че постановлението е необосновано и немотивирано, което е достатъчно основание за отмяната му.

На следващо място, първоинстанционният съд е сторил верен правен извод, че в постановлението за прекратяване на наказателното производство липсва произнасяне по въпроса налице ли са други действия на обвиняемото лице, различни от инкриминираните, които могат да бъдат квалифицирани като деяние по чл. 149, ал. 1 НК, изхождайки от данните в показанията на св. В. за „игра“ с телефона на обвиняемия и мястото, на което същия е бил поставен от обвиняемия и намерен от нея, а именно бельото на последния. Отделно от това, правилно СРС е посочил, че прокурорът не следва да отговаря само на въпроса, дали има извършено престъпление по чл. 149, ал. 1 НК, а следва да отговори на въпроса, дали изобщо има извършено престъпление и какво. Това е така, тъй като наказателното производство се прекратява, поради липса на престъпление не просто, когато деянието, за което се води делото не осъществява състава на престъплението, за което е образувано или е повдигнато обвинение, а когато деянието не осъществява състава на нито едно престъпление от Наказателния кодекс, което се преследва по общия ред.

Верни са и изводите на първия съд в насока, че се констатира противоречие в правните съображения на СРП, с оглед на изразеното от една страна становище за неизвършени спрямо пострадалата каквито и да било действия от страна на обвиняемия В., включващо категоричната констатация, че обвиняемият „изобщо не е докоснал пострадалата опипвайки влагалището й“, като едновременно с това от друга страна се обосновава извод, че деянието е несъставомерно, тъй като целта на дееца не е постигната – „без извършителя на престъплението действително да се възбуди и да бъде полово

удовлетворен“. Уместно в тази връзка, районният съд е обърнал внимание на представителя на СРП, че за осъществяване състава на чл. 149 НК е достатъчно деецът да извърши блудствени действия с цел да бъде възбудено или задоволено полово желание без съвкупление, без да е необходимо тази цел да бъде постигната - в действителност същият да бъде възбуден или удовлетворен.

Отделно от горепосоченото, районната съдебна инстанция е дала законосъобразни указания във връзка с необходимите действия, които следва да бъдат извършени в хода на досъдебното производство за попълване на доказателствената съвкупност по делото, които СГС напълно споделя и не намира за необходимо да ги повтаря.

С тези съображения въззивният съд намира, че определението на СРС, НО, 23-ти състав е правилно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 8 НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение на Софийски районен съд, Наказателно отделение 23 с-в от 29.03.2021 г. по НЧД № 3331/2021 г., с което е отменено постановление на Софийска районна прокуратура от 08.02.2021г., за прекратяване на наказателното производство по д.п. № 2294/2020 г. по описа на 2 РУ-СДВР, пр. пр. № 42012/2020 г. по описа на СРП и делото е върнато на прокурора със задължителни указания относно прилагането на закона .

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____